

Drodzy Czytelnicy,

W kwietniowym numerze *Kardiologii Polskiej* znajdują Państwo 6 prac oryginalnych, opisy interesujących przypadków, artykuły pogładowe oraz inne, stałe działy pisma.

Pierwsza praca oryginalna pochodzi z Warszawy i ocenia możliwości zastosowania nieinwazyjnego pomiaru parametrów hemodynamicznych w celu oceny efektów rehabilitacji u chorych z niewydolnością serca. W tym celu autorzy wykorzystali coraz śmielej wchodzącą do praktyki klinicznej reografię impedancyjną i wykazali, że jest ona obiecującym narzędziem oceny hemodynamicznych zmian wywołanych przez kontrolowany wysiłek fizyczny. Komentarz do pracy napisał jeden z twórców tej metody i wielki zwolennik jej zastosowania w praktyce klinicznej — prof. Gerard Cybulski.

Drugą pracę oryginalną nadesłano z Lublina i dotyczy ona znaczenia kwasu moczowego w nasileniu zmian zapalnych i prozakrzepowych u osób z upośledzoną czynnością nerek, zespołem metabolicznym i chorobą niedokrwinną serca. Autorzy wykazali bardzo wiele korelacji między stężeniem kwasu moczowego a parametrami wydolności nerek i zespołu metabolicznego. Badanie to pokazuje, że warto oznaczać stężenie kwasu moczowego u takich pacjentów, gdyż może być to pomocne w ocenie ryzyka powikłań i stopnia nasilenia choroby. Komentarz do artykułu napisał prof. Michał Myśliwiec.

Trzecia praca oryginalna pochodzi z Katowic i przedstawia 10-letnie doświadczenia w leczeniu chirurgicznym śluzaków serca dwóch klinik, które należą do wiodących w Polsce ośrodków kardiochirurgicznych. Materiał obejmuje 61 chorych, a wyniki obserwacji odległej wskazują na to, że wieloletni przebieg pooperacyjny wcale nie jest tak łagodny, jak się to często opisuje — zarówno śmiertelność okołoperacyjna, jak i odległa są istotne (8% i 15%), zdarzają się też inne powikłania oraz nawroty śluzaka. Komentarz do pracy napisał doc. Wojciech Kustrzycki.

Czwarta praca oryginalna została nadesłana z Zabrza i porównuje wieloletnie losy pacjentów ze STEMI leczonych pierwotną angioplastyką w zależności od tego, czy stwierdzano u nich jedno- czy też wielonaczyniową chorobę wieńcową. Zgodnie z przewidywaniami rokowanie dotyczące przeżycia oraz istotnych zdarzeń sercowych było znamienne gorsze w grupie osób z chorobą wielonaczyniową, która w analizie wieloczynnikowej nadal pozostała parametrem o istotnej negatywnej wartości predykcyjnej. Pacjenci z chorobą wielonaczyniową wymagają zatem szczególnej uwagi, nie tylko ze względu na konieczność wykonania u części z nich PCI lub CABG innych naczyń niż tętnica dozawałowa. Komentarz do artykułu napisał doc. Zbigniew Chmielak.

Piąta praca oryginalna pochodzi z Warszawy i przedstawia losy chorych ze STEMI w podeszłym wieku (> 80 lat) leczonych pierwotną angioplastyką. Porównując wyniki odległe w tej grupie osób z pacjentami w podobnym wieku ze STEMI leczonymi zachowawczo lub z tymi, u których PCI było nieskuteczne, autorzy wykazali, że terapia inwazyjna daje duże korzyści u chorych w wieku podeszłym i jest bezpieczna. Komentarz do pracy napisała prof. Zdzisława Kornacewicz-Jach.

Szóstą pracę oryginalną nadesłano z Warszawy i dotyczy ona zagadnień echokardiograficznych — oceny czynności lewej komory u chorych z ostrym zespołem wieńcowym za pomocą odkształcenia podłużnego obrazu dwuwymiarowego. Autorzy wykazali, że ta nowa technika echokardiograficzna bardzo dobrze koreluje ze standardowymi metodami oceny funkcji skurczowej lewej komory za pomocą obliczania frakcji wyrzutowej lub wskaźnika kurczliwości. Ciekawe, czy metoda ta doda nowych informacji o znaczeniu prognostycznym, jednak na odpowiedź na to pytanie trzeba jeszcze poczekać. Komentarz do artykułu napisał doc. Piotr Szymański.

Życzymy pożytecznej lektury!
Kolegium Redakcyjne *Kardiologii Polskiej*